

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Weisz Márk könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 16 fillér. Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Nyiltér petit sora 60 fillér.</p>
---	---	---

Idő előtt.

Csongrád, 1901. aug. 11.

Közel az idő, midőn minden kerület, vezetve a hazaszeretet és saját érdekétől, új képviselőt küld a parlamentbe.

Máshol nagyobb arányú mozgalmak észlelhetők, mint nálunk; de azért itt sem nézik összetett kézzel az események fejlődését a pártok, — hanem csendes munkálkodással készülődnek a képviselőválasztási harcra. Pedig, ha valaha, úgy most lenne szükség az egyetértésre Csongrád polgárai, mert a képzelt sértett egyéni törekvés, a személyek kicsinylése, a pártok megvetése mind oly tényezők, melyek miatt egészséges összműködést, a végcélban Csongrád városának szellemi és anyagi felvirágoztatását sohasem érhetjük el.

Lapunk mult számában azt írtuk, hogy «Le a fegyverrel». Kifejtettük cikkünkben a mostani állapotokat s annak javítását csak úgy véljük elérhető, ha egy olyan egyén körül tömörülünk, akit az országban minden párt, mint országos tekintélyt becsül. Mi ismerjük jól, de ismeri Csongrád egész közönsége dr. Szivák Imre képviselő úr személyét s ha nem ellogult az egyéni nézet, lehetetlen mindenkinek be-

nem látni, hogy dr. Szivák Imre megválasztásával városunk egy szebb jövő hajnalába lépne.

Megszűnne az a személyes gyűlölködés, mely az emberek keblét betölti, elcsitulna az indokolatlan torzsalkodás a közügyek terén, — mely minden üdvös intézménynek megölő férgé, s elmúlnék minden, mi e sokat szenvedett város szellemi és anyagi előbbre jutásának útjában áll.

És helyette beköszöntene a békes fejlődés, a munkálkodás napja, mely által kiemelkednék Csongrád abból a szánalmas állapotból, hová a torzsalkodó egyenetlenkedés súlyosította. Képviselő és választói egymásért, a város érdekeiért küzdenének.

Mert bizony sok, nagyon sok nálunk még a teendő. Így napirinden a Duna-Tisza közti csatornázás terve, mely ha Csongrádnál torkollanék a Tiszába, városunk rohamos fellendülését vonná maga után. A gazdaközönség gabona és zöldség terményeit vízi úton olcsóbban szállíthatná a haza szívébe, Budapestre s e mellett drágábban értékesíthetné, mint idehaza. Mig Budapest környékén kétezer korona körül jövedelmez holdanként a föld, addig nálunk alig termi ki

a magot, az adót és a mindennapi kenyeret. És miért? Mert okszerűbb gazdálkodást kellene végezni, ami, ha a csatornázás létre jön, természetesen be fog következni. A két kézi munkával dolgozó emberek ezrei is tartós, hasznos munkát találnak majd itt.

Mit szóljunk bor-, szőlő- és gyümölcs terményeink értékesítéséről?

A vidéki kereskedők nyomják le az arát s a kitünőt bört, — csemegezőlőt és ízes gyümölcsöket potom áron kénytelenítettünk eladni s azt, mint más vidék termékét keresve-keresik és drágán megveszik.

Kellene tehát Csongrádnak egy olyan tehetséges és munkabíró ember, mint dr. Szivák Imre, aki a kormánynál egész befolyását latba vetné, hogy a csatornaépítés javunkra dőljön el, itthon pedig a pártok fölé állva, bor-, szőlő- és gyümölcs termény, valamint gabona-értékesítő szövetkezetet hozna létre, ami sem a kereskedőket, se senkit meg nem károsítana, hanem a közvagyonosodásnak hatalmas tényezője lenne.

Szükség volna egy olyan helyes munkálkodási rendszert teremteni Csongrádon, a hol nem az emberi hiúságból származó pöffeszkedő gőg,

TISZA

Két bűnös.

Írta: Pásztor János.
(Folytatás.)

II.

— No már pedig édes anyám, hasztalan bolondítják ide Csákány Pistát, én úgyse leszek a felesége! . . . Megmondtam már neki is, megmondtam kendeknek is, hogy én nem szeretem Pistát, nem is leszek a felesége! . . . Soha! . . . Inkább neki megyek a Tiszának, vagy akárhogy is elpusztítom magamat, de nem leszek örökre szerencsétlen olyan emberrel, akit úgy se tudnék szeretni még ha akarnám is. Pedig nem is akarom! . . .

— Mert még most is Szilaj Ferke után bomlasz, te rossz lány.

Pedig jobb lenne, ha kivernéd a fejedből, mert lám, már két hete, hogy itthon van, mégse nézett feléd se. No bizony, ha olyan nagyon szeretne, majd is adna a falu mende-mondájára, bizony eljött volna már azóta, aztán, ha akarta volna, megkért volna.

— Akármit mond is édes anyám felőle, én nem törődöm vele. Elég az, hogy én Csákány Pistát ki nem szívelhetem Ne kívánják hát, hogy a felesége legyek! . . .

— Nézd lányom — szólit közbe az apja

— én nem erőltetek, de hát ismerem Pistát, tudom, hogy jó dolgos legény, aki meg tud élni a maga emberségéből. Aztán van is neki, vagy ha nem neki, hát az apjának olyan szép vagyona, amire bátorsággal megnősülhetne akár melyik gazdag famíliából is.

— Bánom is én. Vegyen el gazd igabbot, szebbet, vagy a milyet akar, de nekem hagyjon békét.

Amíg osztottak a szülők a makacs leánynyal, megérkezett Csákány Pista a vőfélyekkel. Kalászné asszonyom betessékelté őket a tiszta szobába. Maga is bement velük, csak még oda szólt Zsófinak, hogy majd akkor jöjjön be, ha ők elvégzik odabenn a dolgukat.

— Majd szólok én lányom. Csak aztán gyere ám! Ne várakoztasd a legényeket, mert az nem illik. Vedd föl azt a lilaszín ruhádat, amelyik akkor volt rajtad, mikor a multkor templomban voltál. Az legjobban illik az arczodhoz. Olyan sápadt, szomorú vagy úgyis, az egy kicsit eltakarja.

— Jól van anyám, csak menjen, majd fölveszem a lila ruhámat!

Kalászné asszony kiment, Zsófi betette utánna az ajtót. Kereste volna a ruhát, de nem találta. Könybe lábadt a szeme, nem látott semmit. Leült egy székre, eltemette arcát, sirt zokogott. Talán még

a szomszéd szobában is meghallották, amint el-elfuiva, zokogott.

— Nem! . . . százszor inkább a halál, — mint még egy embert, egy becsületes jó embert megcsaljak. Megvert úgyis az Isten, ne verjen meg még jobban! . . .

A lány esti szellő vissza-vissza kapta hangját, amint sietve, futva hagyta el a házat. Ment, egyenesen a komp felé, ki a Tiszához.

III.

Szilaj Ferke a vadkacsákat puskázgatta a Tisza partján. A mióta hazajött, az volt a legfőbb foglalkozása, hogy mindennap kijárogatott a Tisza partra s órákig elcsatangolt a kacsák után.

Csutka Samu, a vén révésgazda már egészen hozzá volt szokva, hogy Ferke meglátogassa. Tudta hogy ilyenkor a kulacs mindig előkerül.

Az öreg, bár inkább ártott, mint használt neki, igen szerette a jó szeszt. Akár bor, akár p linka volt, neki teljesen egyre ment. Mindössze is annyi különbséget tett benne, hogy az egyiket délelőtt, a másikat meg délután szerette fogyasztani inkább.

Szilaj Ferke épen egy csomó vadkacsát ijesztett föl a nádasból, mikor látja, hogy az öreg Csutka nagy lelkesedéssel szalad fel a gátra.

hanem az igazi tehetség szabná irányát a közélet minden munkájának.

Felszinen van a Csongrád és Szentest közötti vasuti hid építése, Csongrádnak Szentessel vasúttal való egybekapcsolása, törekednünk kellene a város és a nagyrét között állandó hid építésére, hogy a túl a tiszai helységek lakói minden időben állandó piacot teremthetnének terményeiknek, továbbá Csany és Tömörkény községeknek jó út építése s ezáltal intenzívebb összeköttetésük városunkkal, ami a kereskedelemre nagy horderejű lenne.

Városunk rendezése, az utcák, a terek szabályozása, okszerű fásítás és az utcái csatornavezetés keresztül vitele, a vasuti megállóhelynek az Eszes- féle malom mellé áttétele, hogy így a város fő és igazán szép fekvésű fő utcája természetszerűleg kiépülne mind oly dolgok, melyek egységes vezetést, — pártatlanságot igényelnek.

Szólhatnánk még több oly anyagi dolgokról, melyek, ha a vezető férfiak egyetértének, egy ambiciózus képviselő alatt mind megvalósulhatnak, de ha továbbra is fennmarad a mostani széthuzás és a vaskalapos rendszer, akkor Csongrád maradni, sőt hanyatlani fog minden téren, mert önfiai ütnek halálos sebet rajta.

Idő előtt mondtuk el mindezeket, hogy meggondolhassa minden választó polgár, mielőtt szavazatát leadná, hogyha nem dr. Szivák Imre mellett tömörül, akkor Csongrád érdeke ellen támad és méltó lesz az utókor megvetésére.

Csongrád polgárai! Tegyetek félre minden pártoskodást s tekintsétek szegény elárvult városunk állapotát és fontoljátok meg minden lépéseket még — idő előtt.

— No mi az Samu gazda, mióta lett olyan gyors lábú, tán nem bírják a kompot? No, majd segíték . . .

— Gyere csak hamar, egy leány most ugrott bele a Tiszába. A legények épen csólnakra kaptak.

— Hát aztán kicsoda!

— Azt mondják, hogy a Kalász Zsófi volna. A ruhájáról ismerték meg.

*

Piros kendővel volt bekötve a feje azt lobogtatta a víz tetején az esti szellő, — amely ott susogott a szőke Tisza fölött. Arról tudták csak, hogy merre lehet.

— Gyorsan fiúk, ne késsünk, ki kell fogni azt a lányt, ha mindnyájan bele veszünk is a Tiszába.

— Nono Ferke, ne olyan nagyon az erővel, mert majd megárt! — csitították a révészlegények Ferkét, aki húzta az evezőt, csak úgy dőlt róla a víz.

De a csólnak sehogyse birt közel jutni a víz színén úszó kendőhöz.

— Csak rajta fiúk, erre jobbkéz felé huzzátok! . . . Azzal Ferke beleugrott a szürke hullámokat sodorgató vízbe. Egykettőre elérte a vízben fuldokló leányt. A piros kendő elfödte az arcát, melyet kékkre-zöldre festett a halál szörnyű tusája.

A leány a nagy loccsanásra felnyitotta

Közgyűlés.

A költségvetést megállapító közgyűlés Réti Ferencz kezdeményezésére, a községet érdeklőleg annyi vitatott meg, hogy azokra minduntalan vissza kell térnünk. Kétségtelen, hogy ezek között a legfontosabb, a csongrád-sövényházi ármentesítő és belvizesabályozó társulattal a régi befektetések megváltása tárgyában létesítendő egyeség volt. Mert ha a közel jövőben testté válik a községi pótdadó reális uton való leszállítása, úgy ez csak is egységnek igazságos megkötése, és a község jogos érdekeinek megvédése által érhető el.

Megigértük, hogy e kérdéssel foglalkozni fogunk, és nagy köszönettel tartozunk Réti Ferencznek, ki ez ügyet fölszínre hozta, miután azt Szvoboda Ferencz indítványára Hegyi Antal támogatása mellett egyik tavaszi közgyűlés sutba tenni jónak látta; de most ismételve és ismételve reá térünk e kérdés megvilágítására, hogy a magunk részéről hozzá járjunk ahhoz, hogy ezen ügy kibontakozva azon félhomályból, melybe azt Szvoboda Ferencz ur burkolni szeretné a maga egyszerűségében és tisztaságban mindenki által megértve, tisztán álljon azok előtt, kik mint e község minden rendű és rangú lakosa minden érdekének törvényes képviselői jogosítva és kötelezve lesznek ez ügyben dönteni.

A községi képviselőktől — ha mindjárt Hegyi választotta is meg őket — elvárhatja e sokat szenvedett város közönsége, hogy vitális nagy érdekeit még Hegyi kedvéért se áldozza fel és inkább kövesse lelkiismerete parancsát, mint azon irásbeli fogadást, melyet éjnek idején megválasztása fejében a parochián Hegyinek tett.

Adóvisszatérítési összeg az alapbefektetés után és a fenntartás után lett a pénzügyminiszter által Csongrád községnek kiutalva. Fenntartás czimén 12.353 forint 03 krt kapott a község, minthogy azonban most már a fenntartás minden költségeit a csongrád-sövényházi ármentesítő és belvizesabályozó társulat viseli a fenntartás czimén élvezet adóvisszatérítési összeget is, nem a község, hanem az ármentesítő társulat élvezi. Ez ellen ugyan a község ismételtén élt felterjesztéssel, mert bizony ha nem volt is jogos ezen nagy összeg élvezete, de jól esett a csongrádi ártérbirtokosoknak, kiknek azt a község átengedte, s így a község megkísérelt mindent, hogy ez összeget továbbra is részükre biztosítsa, de most mikor a legfelsőbb hatóság, mely

szemeit s mintha a túlvilágról tekintene vissza, üvegeskedő szemeit rámeresztette Ferkére, bámult rá, mintha nem is őt, de a szellemét látná.

— Ne báts, hagyj engem itt! . . . Eredj . . . légy boldog, én az leszek . . . az . . . az vagyok!

Aztán, mintha el akarna tőle búcsúzni, öntudatlanul kiterjesztette két karját, átölelve a legényt, oda szorította magához és egy hosszú . . . hosszú . . . végtelen ölelésben elbúcsúzott tőle.

Karjai oly szorosan fonták körül, hogy ki nem szabadulhatott. Együtt mentek tovább, egészen addig, míg a víz le nem sodorta őket a puha homokig . . . a Tisza fenekére.

Ott ahol eltűntek a víz színéről, a víz kavargott, hullámozott egy darabig, aztán ez is eltűnt, esend lett a Tisza tetején, csak a vadkacsák hápogása hallatszott, amint a közeli nádasba mentek éjszakára pihenni.

A faluból a szél kihozta a harangszót s a csólnakon ülő révész-legények ott a víz tetején mondták el az Ave Máriát!

A mely egyúttal a két bűnös lélek halotti imája is volt! . . .

(Vége.)

ez összeg kiutalására jogosított, ez összeget végérvényesen a jogos birtokosnak, — a töltéseket fenntartó ármentesítő társulatlaknak, — átengedte, s e határozatot a képviselőtestület a kényszernek engedve tudomásul vette, nincs hatalom, mely ez összeget többé az ármentesítő társulattól elvitassa, s a ki evvel ellenkezőt állít, az vagy nem ismeri eléggé az ügyet, avagy tudva elhallgatja a valót.

A fenntartás czimén élvezett évi 12.353 forint 03 kr. összegtől, tehát Csongrád végkép elesett, s azt most már csak az ármentesítő társulat tagja élvezi. Csongrádot tehát csak az alapbefektetések után kiutalt évi 5555 frt 40 kr. évi adóvisszatérítési összeg illeti meg jogosan, melynek természetét legközelebb behatóan fogjuk taglalni.

UJDONSÁGOK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Dallos Elek újszentannai községi polgáriskolai tanárt a csongrádi áll. polgári fiúiskolához segédtanárrá nevezte ki.

— **Búcsú.** Csongrádon Boldogasszony ünnepe mindig nagy tiszteletben és búcsúval fényesen tartatik meg. Az idén is, ha az időjárás kedvező lesz, szokatlanul népesnek ígérkezik a boldogasszonyi búcsú. A szokásos búcsúbálat azonban most sem maradnak el s különösen a polgári kör bálja, melynek sikerülése végett a Kőr elnöksége nagy előkészületeket tett meg, a legjobb mulatsággal biztatja a mulatni vágyó ifjúságot. Ezenkívül a Magyar Király szállodában szintén fényesen ígérkező búcsú bálat rendez az ált. iparos ifjúság, mely alkalomra a kerthelyiséget izlésesen feldisziplik és fényesen kivilágítják. Még Dévai Bélánál és az Otthon kávéházban lesznek gazda bálak. A népkerben Szlávik János rendezi a mulatságot. A mulatni vágyó fiataloknak tehát bőven kijut a mulatságból.

— **Iskola szaporítások.** Lapunk előző számában adtunk hírt arról, hogy az elemi isk. igazgató előterjesztésére a mámai rétb. iskola fog állíttatni, most meg öryendetesen közöljük, hogy a községi előljáróság sem nézi tétlenül, hogy az iskolák zsúfoltak legyenek s iskola hiány miatt az iskola kerülok száma szaporodjék, hanem felterjesztéssel élt a vallás- és közoktatási miniszterhez, hogy a sip-utcai tanítói lakot tanteremmé leendő átalakítás céljából a községnek engedje át s azt most élvező tanító részére lakpénzt folyósítson. Hisszük, hogy a miniszter a község méltányos kérelme elől elzárkózni nem fog.

— **El Amerikába.** Ma már köztudomású tény, hogy Sima Ferencz Szentest volt országgyűlési képviselője az Egyesült-Államok polgára. Sima mint a «Csongrádme gyei Ellenzék»-ben közölt leveléből kitűnik, június hó 27-én d. u. 3 órakor hagyta el Konstantinápolyt, honnan Marseillesbe és onnan Amerikába vitorlázott. Mi, kik Sima Ferencznek, mint a közpályán működő egyénnek ellenségei sohasem voltunk, sőt elösmertük, hogy Szentest érdekében nagy tevékenységet fejtett ki és Szentest kulturáját előbbre vitte, ma is azt mondjuk, hogy a legnagyobb vétket Sima önnön maga ellen követte el, midőn nem becsülte meg azt a szép hivatását, melyre magát saját erejéből küzdötte fel. Éppen ezért, mint rendkívüli tehetséges és tevékeny egyént csak sajnálni tudjuk, hogy tehetségét és tevékenységét másként nem érvényesítette. Ő is azok közé a szerencsétlenek közé tartozik, kik elhibázott életüket messze idegenben akarják kireperálni. Hogy sikerülni fog-e neki? az nagy kérdés!

— **Világításunk.** Hijába, ha nincs holdvilág, este csak sötétben járnánk mi az utcán, szegény, tisztességes pótdadóval sujtott polgárok, ha . . . és ez a különös, nem segítene rajtunk a kalmári nyereségre törekvő üzleti szellem. Mikor az ember a fő-utcán végig sétál, valami imbolygó

fény tűnik elébe a műút melletti fasorból, sűrű egymásutánban. Lidércfénynek vélné az avatatlan szem, de jobban megfigyelve bárki észre veheti, hogy a csoportokban lerakodott dinnyekofák gyertyái lobognak a dinnvehéjba ültetve s így elmondhatjuk a XX. század hajnalán, hogy Csongrád nem ugyan tökből, de dinnvehéjből mécsel.

— **Zavargások a rendőrség miatt.** Kolozsvárról írták napról-napra a lapok, hogy ott a rend éber órei nem valami kitűnően felelnek meg rendeltetésüknek. A lakosság és rendőrség között azután mind jobban feszültebbek lettek a viszonyok úgy, hogy a türelmét veszített polgárság a múlt héten nyílt zavargásban tört ki. Tört, zúzott, rombolt mindent, a mi csak utjába akadt s végre is a katonaság közbe lépése vetett véget a zavargásnak. Bizony ideje volna már a rendőrség államosításának is, hogy a közbiztonsági állapotok az egész országban szilárdabb alagra fektetessenek.

— **A tanítói földek bérbeadása** lefolyt héten eszközöltetett s mint értesülünk, meglehetősen árban lettek kiadva, mi annál inkább örvendetes, mert e földek jövődelme az iskolaalap javára esik, melyből a még szükséges új iskolák építése lesz foganatosítandó.

— **Gondatlanságból okozott kár.** A szomorú valóság győzte meg f. hó 9-én a reggeli órákban egyik polgártársunkat a községi előljáróság egyik-másik tagjának gondatlanságáról; ugyanis a hajóhídon haladt át kocsijával, mikor a hajóhíd padozatán levő nyílásba csikója lába becsúszott s eltört. Tudomásunk szerint panaszával úgy a járási főszolgabíróhoz, mint a községi előljáróságához is fordult s így kíváncsian várjuk mi lesz az eredmény. Elmarasztalják — a gondatlan felügyeletet teljesítő közeget az okozott kár megtérítésében?

— **A Pesti Hírlapból** vettük át a következő sorokat: *Elégtétel egy bírónak.* Teljes elégtételt szolgáltatott a szegedi kir. ítélőtábla Laurisin csongrádi járásbírói albírónak azért a kellemetlen meghurcoltatásért, amely Hegyi Antal Csongrád város plébánosának ok nélkül való vádaskodásai miatt érte. Előnk emlékezetben van még az eset s Ugron Gábor a képviselőházban annak idején interpelláció tárgyává is tette, hogy Laurisin albíró Hegyi Antalt, aki egyik vizsgálat alkalmával az albíró, annak figyelmeztetése daczára, a faképnél hagyta, — csendőrökkel vezettette elő az ellene folyamatban levő kétrendbeli büntelvényes eljárásban. Plósz igazságügyminiszternek az interpellációra adott válasza szerint az albíró ellen Hegyi Antal panaszára az eljárást megindították. Az ügyben a szegedi kir. ítélőtábla mint fegyelmi bíróság már meghozta a határozatot, amelyben kimondja, hogy Laurisin albíró ellen a fegyelmi eljárásnak megindítása mellőztetik, mert Hegyi elővezetése indokolt, jogos és törvényen alapuló volt, mert az albíró előzetes figyelmeztetésének okát tudta. Annak pedig, hogy az engedetlen Hegyit úgy hurcolták a bírósághoz a csendőrök, senki más nem volt az oka, csak maga Hegyi, miért nem hallgatott a szép szóra.

— **Népszámláló biztosok karácsonya.** A m. kir. statisztikai hivatal most már feldolgozta a népszámlálási adatokat, azokat teljesen rendben levőknek találta s így megengedte, hogy a népszámlálási biztosok díjainak visszatartott részlete kifizetessék.

— **A mulatság vége.** Nem az alföldi hagyományos híres verekedésekről van szó, ennél sokkal kedélyesebb de végeredményben elég szomorú dologról adunk hírt. Kecskés Imre facsósz f. hó 6-án betért Góg Imre kocsijába egy pohár borra. Csakhamar vig társaság verődött össze asztala körül, hol a szépnem is méltóan volt képviselve, de nem hiányzott a földérintő muzsika szó sem. Az első pohár bort követte a másik és harmadik s így tovább a számtalanig, szóval Kecskés beugrott, majd mikor fizetésre került a dolog s ezt cselekedni nem volt hajlandó, kö-

vetkezett a kiakolbolítás, mely aktusnál a cigányoknak élénk szerep jutott. A nem nagyon kedélyes ölelkedés közt Rác Jani muzsikus, — miközben társa a Kecskés nyakát fogdosta — a nadrágzseb körül tapogatózott, hol egy strimfli szárbán szerényen húzta meg magát 17 drb korona. Kis idő múlva e csekély összegecske a Rác Jani zsebébe vándorolt. Kecskés ezután haza bandukolt, hol morfeus karjaiba dőlt, de nem úgy a karaván had, kik még csak ezután csaptak vig dárídót az elgancsolt koronákból. Csakhamar nyakára hágtak a csinos kis összegnek és a tiszaszéli utca sarkokon heverték részegen, párnául használva a hegedűjüket. E közben Kecskés kijózanodott és rémülve vette észre, hogy egész havi keresményétől megfosztották. Gyanuja mindjárt Fáraó ivadékaire irányult, jelentést tett a rendőrségnél, hol a nyomban megejtett nyomozás folytán kiszült, hogy Rác Jani sokkal jobban érti a kizsebelést, mint a nyitortyúlvél való bánást, s most társaival a közigazgatási fogdában kesereg megtevesztett pályája fölött.

— **Harczásati lögyakorlat a bukrosan.** A budapesti 1. honvéd gyalogezred parancsnoksága arról értesítette az előljáróságot, hogy a félegyházi állomásozó 3-ik zászlóalj f. hó 21-én a bukrosan, élestöltényvel, harczásati lögyakorlatot fog tartani.

— **Vásár.** A nyári országos vásárunk f. hó 24 és 25-én tartatik meg. Es pedig az állatvásár 24-én, a kirakodó vásár 25-én. Az állatvásárra vérszentes helyről szabályos járattal bármely állat felhajtható.

RÖVID HIREK. Vörheny. Szegvár és Mágocs községekben a vörheny járvány nagy mértékben föllépett. **Jószágbetegség.** Pusztai Istvánháza — Szelevény mellett — a szarvasmarhák között a lépfene pusztít. **Tornaszerek.** Az áll. polgári leányiskola tornafelszerelése a napokban érkezett le. A modern és izléses tornaeszközök ideiglenesen a régi tornacsarnokban helyeztetek le.

Irodalmi esemény van készülöben. Arról van ugyanis szó, hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak munkái egyöntetű, diszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe; egyöntetűen, diszesen és olcsón, 55 csinosan kötött, könnyen kezelhető kötetben. Balasától és Zrinyitől Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, a mit költői irodalmunk maradvány becsült fölmutathat. De nemcsak költőinek munkáit: Széchenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A „Magyar Remekirők” tehát nagy költőinek és íróink olyan kiadása lesz, a melyre évtizedek óta vár a magyar és Arany, Vörösmarty, Petőfi, Tompa, Garay, Bajza, Czuczor, Vajda, Arany László, Szilágyi, Madách, Reviczky, Csiky) műveit lehetőleg teljességükben, mindenestre főművekkel fogja felölelni. A Franklin-Társulat, mint e korszakos irodalmi vállalat kiadója, ezzel a vállalatával nagy meglepetést szerez a nemzetnek. Évek óta készül rá; egymás után szerezte meg terve kiviteléhez jeles íróink munkáinak kiadói jogát, s most, hogy Arany János művei is tulajdonává lettek, siet annak megvalósításával s 55 tekintélyes szép kötetben egyesíti nemzetünk szellemi munkássága legjavának snmmáját. Az egyes írók munkáit leghivatottabbainak rendezik sajtó alá s látják el életrajzzal. Éltekön Gyulai Pál, Beöthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Rákosi Jenő, Lévy József, Vadnay Károly, Heiorich Gusztáv, Riedl Frigyes, Badics Ferencz, stb. A kiadó Franklin-Társulat e nagyvállalat részletes programját őszszel fogja közzétenni és ugyanakkor a kiadást megindítani.

Szerkesztői üzenet.

Juhász, helyben. Ha gondolatának «bősz» tárgyát megmondta kedves apjának, akkor itt felesleges közölni.

Révész, helyben. Próbálkozzék meg inkább a prózával. A verset csak akkor érdemes közölni, ha kiváló.

Anyakönyvi bejegyzések

1901 augusztus 3-tól 10-ig.

Születések:

Keller Margit, Konkoly István, Lovas András, Botlik István, Horváth Varga Sándor, Táborosi István Révész István, Palásti Kovács Anna, Táborosi Julianna Bakai Julianna, Serfőző Piroska Anna, Marik Julianna, Lucza István, Tompa Imre, Kis

Anna, Vikor Ferencz, Német Terézia, Eszes István, Deák Etel, Sándor Ferencz, Cselédes Varga Piroska, Nagy Lajos, Csefregi István, Fekete Mária.

Eljegyzések:

Csernák György Fölföldi Juliannával.

Halálozások:

Botlik István 17 órás görcsök, Kovács János 50 éves brightkór, Erdélyi Bálint 22 éves vízbefulladás, Dányi József 18 éves tüdőgümőkór, Sándor Mihály 4 hónapos bélhurút, Kókai Magdolna 1 hó bélhurút, Darabos Rozália 63 éves gutaütés.

CSARNOK.

Hiábavaló álmok.

— Egy álmodozó írásaiból. —

... Ma megint gyötörték ezek a kinzó álomlátások. Azért talán, mert a várkert felől illatot érzek, nagy, édes illatokat, — melyek viharzó vágyakat keltenek az én szomorkodástól elszibbasztott szívemben, meg mert túlnan a Horváth-kert szinpadjáról erős, szerelmes hangokat hoz ide a hegyi szellő, amire újra fülembe csendül a te selymes, lágy hangod muzsikája szeliden szinte panaszosan.

A te hangod!... Hogy megszólaltatta az az én szívemet! A hogy először kelt szárnyra ajkaidról az a szomorú zengés, édes örömekeket temetve egy megölt szív akadozó zokogása közben, akkor úgy volt, hogy mindjárt sirva fakadok én is, hogy jajgató siránkozásba fogok törni, — keseregve virágokról, melyeket nem ér harmat, madarakról, melyek kopasz ágú fákon hiába keresnek friss lombzatokat, hogy fészket rakjanak alájuk, és sikongva fog előzúdulni a fájdalom sóhajos keblemből, hogy olyan sokan vagyunk mi: árván bolyongók, akik vágyódó szívvel járunk a harmatért, a susogó lombokért, a szerelemért...

Volt valami a hangodban, ami visszatartott ettől a gyerekes sirvafakadástól. Nem tudom mi, csak éreztem, hogy lassan elpihennek a fájdalmak odalenn a lelkemben, a szívemet valami ismeretlen érzés elcsittítja, s ahogy egy nagy, fájó sóhajtás szakadt fel a mellemből már csöndes nyugalomban ültem, csak halovány képek rajzoltak előttem, — mintha messziről, — igen messziről látnék tarka virágokat, mintha messziről, igen messziről hallanék elhaló hangokat, lágy muzsikazöngést.

A te hangod!...

Az lett az én orgonám, a melynek búgására nagy, szent érzések támadnak a szívemben, s amelyek szólása vigasztalólag megnyugtatta búsongó lelkemet. Mindig oly szomorúan is szólott az a te édes, gyöngyöző hangod. Hangos, — sikoltozó francia nótákban is mintha valami távolban csörgő kicsi harang szelid hangja kísérte volna.

Akkor méla álmodozások keltek a szívemben. Álmok csöndes boldogságról, — szelid hangokról, amelyeknek szomorúságát eltompította az az örök, a nagy, a szent érzés: a szerelem.

Olyan szép is volt ezt elképzelni, megálmodni.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: **Eder János.**
Társ-szerkesztő: **Holló Adolf.**
Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

2334/tkvi 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Ferencz Szegedi kereskedőnek D.ák István csongrádi lakos elleni 292 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a csongrádi 4329. sztjkvben A+2 sorsz. alatt felvett 8401/a hrszámú 1200 □-ól haleszi szőlő-

földből Deák Istvánt illető $\frac{1}{8}$ -ad rész, még pedig a 4947/868 tlkv. számmal C. 2. alatt özv. Balog Józsefné szül. Mészáros Ágnes javára, és a 683 901 tlkv. számmal C. 9. alatt Deák György (nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 108 kor., a csongrádi 4329 sztjkvben A+3 sorsz. alatt felvett, $\frac{1}{8}$ -ad részben Deák István végrehajtást szenvedett, $\frac{7}{8}$ -ad részben pedig Deák János, Imre, Ferencz nagykorú, Deák György, Lajos, Sándor és Antal kiskorú társtulajdonosok nevében álló 7211 hrszámú 119 □-öl térfogatú ibolyási föld a végreh. törvény 156 §. a) pontja alapján egészben még pedig a 683 901 tlkv. számmal C. 9. alatt Deák György (nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 13 korona, a csongrádi 4329 sztjkvben A+4 sorsz. alatt felvett 9698/a 1. hrszámú 890 □-öl térfogatú ma már szőlőföldből Deák Istvánt illető $\frac{1}{8}$ -ad rész még pedig a 683 901 tlkv. számmal C. 9. alatt Deák György (nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 82 kor., a csongrádi 4345 sztjkvben A+1 sorsz. a. felvett $\frac{1}{16}$ -od részben Deák István végrehajtást szenvedett, $\frac{15}{16}$ -od részben pedig Deák György (nős volt Bodor Annával), Deák János, Imre, Ferencz nagykorú, Deák György, Lajos, Sándor és Antal kiskorú társtulajdonosok nevében álló 8926 hrszámú 1583 □-öl térfogatú legelő a szántó dűlőben a végreh. törvény 156 §. a) pontja alapján egészben még pedig a 683 901 tlkv. számmal C. 6. alatt Deák György (nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 391 korona, a csongrádi 3292 sztjkvben A+1 sorsz. alatt felvett 8925 hrszámú 3 hold 1535 □-öl térfogatú a szántó dűlőben lévő legelőből Deák Istvánt illető $\frac{1}{16}$ -od rész még pedig a 683 901 tlkv. számmal C. 6. alatt Deák György (nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 96 korona, végre a csongrádi 5565 sztjkvben A+1 sorsz. alatt felvett $\frac{1}{16}$ -od részben Deák István végrehajtást szenvedett, $\frac{15}{16}$ -od részben pedig Deák György (nős volt Bodor Annával) Deák János, Imre, Ferencz nagykorú, Deák György, Lajos, Sándor és Antal kiskorú társtulajdonosok nevében álló 118-119 hrszámú beltelekes ház a végreh. törvény 156 §. d. pontja alapján egészben még pedig a 683 901 tlkv. számmal C. 6. alatt Deák György

(nős volt Bodor Annával) javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 800 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az 1901. évi szeptember hó 3-án d. e. 9 órakor a csongrádi kir. járásbíró helyiségében árverés alá fog bocsájtani s a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1901. évi június hó 20-án. A kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Laurisin Miklós
kir. aljársbíró.

2680/1901. tkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Mindszenti takarékpénztár végrehajthatónak Laczkó Dénes tömörkényi lakos végrehajtást szenvedett elleni 2000 korona tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a tömörkényi 25 számú betétben A I. 1. 2. 3. és 6. sorsz. alatt felvett Laczkó Dénes (nős Török Viktóriával) nevében álló 508. 509. 510. és 511/6. b. hrszámú úrbéri birtok 5126 korona utóajánlati mint ezennel megállapított kikiáltási árban az 1901. évi augusztus hó 28-án d. e. 9 órakor, Tömörkény község házában árverés alá fog bocsájtani s a kikiáltási áron alul nem fog eladatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni az Első Magyar Gazdasági Gépgyár utóajánlatot tevő kivételével.

Kelt Csongrádon, 1901. évi július hó 19-én. A kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Dr. Szappanos
kir. aljársbíró.

1787/901.

Csany község Előljárársága.

Hirdetmény.

Csany község alólírott előljárársága ezenel közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező nagykorcsma és vendéglő helyi-

sége 1902 január hó 1-től kezdődőleg (6) hat egymásután következő évre a f. évi szeptember hó 26-án délután 3 órakor Csany község közházánál nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

A kaszonbérbe vevő részére a bérlet tartamára egy korlátlan italmérsi engedély az 1899 évi XXV. t.-cz. végrehajtására vonatkozó utasítás 9. §-a határozmányai értelmében, — ha egyébként az 1888. évi XXXV. t.-cz. 5. §-a követelményeinek megfelel, — ki fog adatni.

Csanyon, 1901. augusztus hó 1-én.

Kovács Elemér
h. jegyző.

Somodi János
bíró.

HÁZ ELADÁS. A malom-utczában a Tisza szélén fekvő néhai Wellisz Jakab-féle ház, amely ez idő szerint is 600 korona haszonbért jövedelmez, kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.

Ugyan abban a házban 2 szoba, konyha és éléskamrából álló elkerített külön udvarral lévő kényelmes lakás haszonbérbe kiadandó és azonnal átvehető.

A venni szándékozók vagy akik a lakást kibérelni szándékozók értekezhetnek ugyan abban a házban Léderer Lipót úrral.

A kedvező feltételek alatt értekezik az, — hogy a vételár $\frac{2}{3}$ -ad része a vevőnél maradhat $6\frac{1}{2}\%$ -os kamattal.

KOVÁCS LAJOSNAK az Uri-utczában lévő 15-dik számú háza szabadkézből eladó. Értekezhetni lehet a tulajdonossal bármikor a Magtár-utczai 15-dik számú lakásán.

Több száz kiváló orvos ajánlja:

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás

Legyen mindennapi italod!

Kapható:

Fogyasztási szövetkezetben, Engel Zs. és Tsa és Bager Gyula urak fűszerkereskedésében

Clayton & Shuttleworth Vázei-körút 63. sz. mezőgazdasági gépgyárosok Budapest által a legújanyosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2^{1/2} és 3^{1/2} lóerőig, szalmakaszalók, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénaküjtők, boronák.

"Columbia-Drill" legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletek árjegyzékek kint, matra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.